

Smrk omorika (Pančič, Purkyně)

(Picea omorika)

Znaky:

Vždy zelený jehličnan s velmi úzkou, kuželovitou nebo skoro štíhle sloupcovitou korunou až 30 m vysoký. Zavětvení kmene je velmi husté. **Větve** vodorovně odstávají, v dolní části slabě nící. Špička koruny úzká a protáhlá. Borka hnědavě oranžová, rozpukaná do drobných šupinek. Jehlice asi 1 - 2 cm dlouhé, slabě zašpičatělé, ohebné, mírně zploštělé, na líci jasně až modravě zelené, na rubu se dvěma širšími, světlými podélnými proužky. Samčí květy jsou karmínově červené, samičí šištice zpočátku světle červené, později modropurpurově nazelenalé, ve zralosti tmavohnědé, 6-8 cm dlouhé. Kvete v dubnu až květnu.

Rozšíření a využití:

Picea zahrnuje asi 40 druhů, které rostou v chladnějších částech severní polokoule ve výškách nad 800 m, kde vytvořily porosty. Smrk je domovem pouze v malé oblasti na středním toku Driny (Srbsko, Bosna), objeven teprve r.1890 prof. Pančičem. Strom odolný vůči průmyslovým škodlivinám (odolnější než smrk ztepilý). Kvalitní dřevo má využití ve stavebním průmyslu.

